

Posudek vedoucí bakalářské práce

Název práce: *Digitální technologie a mezigenerační propast v pedagogice*

Autor práce: David Javůrek

Posudek vypracovala: PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.

Formální hodnocení:

Předkládaná bakalářská práce splňuje základní potřebné formální náležitosti pro daný typ vědeckého pojednání. Jazyk, stylistika i gramatika práce jsou ještě dostatečné, místy jsou použité nesprávné jazykové tvary či se objevují překlepy (srov. např. s. 15, předposlední odstavec, častěji ve větách s podmětem „děti“ se vyskytuje chybně v přísudku měkké „i“). Struktura textu a logická návaznost jednotlivých kapitol je vhodná.

Obsahové hodnocení:

Autor bakalářské práce si vybral aktuální téma, které souvisí s jím studovaným oborem, cíl jasně formuluje v úvodu práce a zvolil k jeho splnění dle mého úsudku i vhodnou metodu.

Oceňuji, že již v úvodu také odkazuje na kvalifikační práce zabývající se podobnou tematikou, přičemž jasně vymezuje, v čem je předkládaná práce odlišná a originální.

Na svou základní otázku: *nakolik digitální technologie a jejich využívání ovlivňují výuku a porozumění mezi žáky a vyučujícími* odpovídá postupně od krátkého nahlédnutí do dějin vývoje technologických pomůcek k současné úrovni digitálních technologií a jejich využití v běžném životě – s důrazem na aspekt využívání digitálních technologií ve výuce, přes posouzení přístupu k digitálním technologiím ve školách do počátku druhého pololetí školního roku 2019–2020 a proměny po vlivu pandemie a změnách ve způsobu výuky až do období druhého pololetí školního roku 2020–2021.

Již v první fázi práce je prokázán dlouhodobější zájem studenta o vybranou problematiku a ocenila jsem možnost seznámit se krátce i s případovou studií popsanou v části 1.3 (s. 12–13). Z dalšího textu vyplývá, že před vypuknutím pandemie v roce 2020 se úroveň schopnosti využívat technologie pro vzdělávání u žáků a studentů odvíjela často od úrovně schopností učitelů zodpovědných za výuku prostřednictvím ICT. Přitom je konstatována skutečnost, že před vypuknutím pandemie: „časté pomoci digitálních technologií [užívali] vyučující jen na necelé

pětině základních a středních škol“ (s. 25). I zhodnocení vlivu televizního média během pandemie, dnes již média nejmladší generací často spíše méně sledovaného, je zajímavé: Během pandemie „třicet sedm procent žáků prvního stupně a dvanáct procent žáků druhého stupně při výuce využívalo sledování výuky v televizi (program UčíTelka)“ (s. 27). Je otázkou, zda to svědčí spíše o vyšší nepřipravenosti učitelů prvního stupně na distanční výuku, nebo o kvalitě připravených pořadů Českou televizí. Je jistě chvályhodné, že alespoň dvacet jedna procent učitelů hodnotilo osobně „výrazný posun k lepšímu využívání“ digitálních technologií pro školní účely, je to ovšem nejmenší podíl, neboť „třicet jedna procent pociťuje alespoň mírný posun“, zatímco „čtyřicet dva procent učitelů ve zprávě uvádí, že ve srovnání s dobou před březnem 2020, nepociťuje žádný posun ve využívání digitálních technologií pro školní účely“ (s. 28). Osobně se i na základě informací doložených v předkládané práci domnívám, že spíše učitelé základních a středních škol necítili příliš velkou podporu ze strany nadřízených a ministerstva školství, proto ani nechtěli přičítat zlepšení svých znalostí vnějším účinkům – pokud se během krátké doby zlepšili, pak zřejmě zejména díky rychle sdíleným doporučením ve svépomocných skupinách učitelů. Osobně pro mě bylo velmi (nemile) překvapující doložené zjištění o nekvalitní organizaci některých škol: být zcela výjimečně, přesto některé školy realizovaly online vedené hodiny až od ledna 2021 či „dokonce od druhého pololetí školního roku 2020/2021.“ (S. 31) Práce se dále zabývá problematikou komunikace mezi vyučujícími, žáky a rodiči, mezinárodní studií srovnávající počítačovou a informační gramotnost žáků a pedagogů. V závěru se autor vyslovuje i ke skutečnosti mezigenerační propasti ve vzdělávacím prostředí, přičemž vliv pandemie zde přinesl, dle hodnocení autora na základě jeho zjištění, spíše zlepšení.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci považuji za obsahově velmi zajímavou, přinášející důležitý a aktuální vhled na zvolenou tematiku. V práci se vyskytují častější jazykové neobratnosti a gramatické chyby.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: velmi dobře.

Otázky či úkoly k obhajobě:

- 1) Co považujete za největší přínos doby pandemie v rozvoji vztahu mezi učiteli a žáky? Prosím uveďte alespoň jeden konkrétní příklad.
- 2) Co považujete za největší překážku v rozvoji vztahu mezi učiteli a žáky? Prosím uveďte alespoň jeden konkrétní příklad

V Praze dne 17. 1. 2022

PhDr. Bc. Zuzana Svobodová, Ph.D.